



## Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi  
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs  
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris  
succinctim complectens**

**Klinge, Konrad**

**Coloniae, 1570**

**VD16 K 1309**

caput XVI.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-29452**

ptismo, deinde iam adultus confirmatione, & post  
stremounctione armaretur contra diabolum, ut  
mni diligentia accepta semel in baptismo iustitia re-  
tineretur: Est enim Christianus, in hac vita viator  
qua egressurus, primum valedicit, id est, in baptismo  
renunciat mundo, peccatis & satanæ: deinde pro-  
uidet se de pane viatico, id est, in Eucharistia ciba-  
tur: Tertiò armatur contra noxia animalia, canes, &c.  
id est, in confirmatione & unctione extrema anima-  
tur contra insultus & insidias diaboli, &c.

## CAPVT XVI.

## ARGUMENTA.

1. *Quare Ecclesia permittit & habet varias  
cramentalia & ceremonias.*
2. *Vnde illarum sit virtus, utrum à rebus, an vir-  
tute diuini nominis super his inuocati.*
3. *Quando illorum verus sit usus, & quando  
abusus.*

**N**otandum primò quod propheta David in Psal. 148. iubet Deum laudare omnes creature tam rationales, ut Angelos & homines, quam irrationalies, ut bestias & vniuersa pecora, solem, lumen, ignem, glaciem, montes, ligna fructifera, & oīcedros &c. quae à Deo creata sunt. Deinde iubet nos in creaturis Deum laudare: ideo Ecclesia quia sit quod Deo placet, si inuocetur sèpè nomen eius: nam illa inuocatio est cultus & honor Dei, quem maximè exigit. Nam est testimonium fidei, Rom. 10. quomodo inuocabunt in quem non crediderunt? Igitur super varias creature inuocat & laudat Ecclesia nomen Dei, ut sunt sal, aqua, herbæ, lumen, appamenta, & reliqua templi utensilia, in huic finem, ut homo

homo habeat, quo sāpē admoneatur laudare, bēnēdicere & cogitare Deum in corde suo, vt quoties vīdet vīsum illarum creaturarum, cogitet ea fieri in honorem & laudem Dei, atque idē ipsum in corde suo adoret. Nam sicut circulus ante tabernam admonet de vīno vendibili, &cāt. ita externae cāremoniāe admonent nos rerum diuinārum. Habebāt olim Chriſtiani priuatum in domibus Eucharistiam: sed mos illeabolitus est, & in locum eius successit consuetudo, quōd habeant in domibus creaturas benedictas vel consecratas cum inuocatione nominis Dei, vt vel sic semper in omni creatura admoneantur Dei benefātoris ac conditoris, sicut habent sal, aquam, palmarum frondes, cereos & cāta consecrata, nam testatur scriptura, vbi ait Apostolus i Timoth 4 quōd omnis creatura sanctificatur per verbum inuocationis, Dei scilicet & orationum: monēt autem nos vexilla, thurificationes, candelā seu funalia de triumpho Chriſti, quem habuit superata morte & inferno: herbę autem fructiferā & odoriferā signant, virginem Mariam dedisse suavitatem odoris & fructum benedictum Iesum Christum &cāt. Non in aliū quām in hunc finem, nempē vt nos admoneant Dei & rerum spiritualium, permittit Ecclesia huiusmodi sacramētalia & cāremonias.

Secundō, quia non solū admonent, sed etiam quandam virtutem & fructum habent: ideo sciendū, quōd talis efficacia non est à creatura, sed ab inuocatione nominis Dei: Virtus enim nominis Dei, super hanc creaturam inuocati, operatur per eandem, non ipsa creatura. Sic Christus inquit Marc. vltim. In nomine meo dæmonia eiſcient, id est, non verba aut virtus verborum, sed virtus nominis mei: illuc respicite, & intentionem ac fidem dirigite, non in creaturam aut verba vestra: sed virtus nominis Christi serpentes tollet, ne potus vēnēi noceat, vt infirmitas sanetur

sanetur per impositionem manuum vestrarum &c; ibi Christus dedit potestatem contra dæmones, non solum in hominibus, sed etiam alijs creaturis, quibus diabolus nocere posset, si non prohiberetur. Deinde, quando impossibile est, quod nomen Domini possit sine fructu inuocari: est enim efficax nomen Domini: & in nomine Iesu omne genu flectetur, tam terrestrium quam inferorum: est igitur aduersus dæmones efficax, vnde veteres dixerunt de aqua bene dicta.

*Huius aquæ iactus depellit dæmonis actus.*

Paulus ad Roman. 1. dicit, quod inuisibilis virtus Dei atq; diuinitas conspicitur per ea quæ facta sunt: id est ubique est inuocatum nomen Dei, ibi aliqua virtus & efficacia secundum formam orationis super creaturam prolatam, quem fructum Deus virtute sua ex misericordia propter Christum efficit de quaunque re, de qua in petitione mētio facta est: id est fides non ab ipsa creatura pendet, sed à virtute nominis Dei. Vult enim Deus illum cultum & honorem in uocationis nominis sui, per varios modos & occasiones fieri. Nō igitur blasphemia est vel idolatria, talis super creaturam inuocatio nominis Dei, quando piè & religiosè fit, nec etiam sine culpa possunt eiusmodi sacramentalia aut cæremoniæ de honestatib; vel irrideri. Tres pueri in camino Deum laudabant in omnibus creaturis, Daniel. 3. Merito igitur & nos Deum laudamus, & memoriam eius facimus occasione creaturarum.

Tertiò, magna diligentia exigitur à pastoribus, ut hinc doceant populuim, ne pendeat à visibilibus creaturis, illis fructum tribuens, non verbo Dei & Christi virtuti: id quod sāpè timendū est à simplicibus Christianis: deinde, ne incantationes & spurcitas diaboli his exerceant. Nam sic uti sacris rebus & verbis,

Christum offerre diabolo, & diuinam virtutem transferre ad voluntatem diaboli: id quod grauiissimum est peccatum. Si ergo in eum finem vtamur sacramentalibus, vt nos vt per ea moneamur veneracionis Dei, vtque tantum à virtute nominis Dei spectetur fructus & efficacia ad formam orationis, salutare est & minimè contra Deum, etsi rumpantur suis aduersarij. Non sunt res ita necessaria, vt nemo sine illis possit saluari: fateor: tamen propter similes, vt semper in oculis & vsu habeant, quo Dei recordentur, pietas accendatur, fiducia in Deum erigatur, Deus laudetur, & Sathanas hisce rebus inimicus tanquam flagellis repellatur, haudquam sunt contemnenda. Sepè etiam efficaciam diuinæ virtutis per hoc miraculosè operatam esse, compertum est: Nutritur autem maximum per hæc deuotio & contemplatio nominis & gloriae Dei.

## CAPUT XVII.

## ARGUMENTA.

1. *Quid sit Episcopus secundum Apostolum & scripturam.*
2. *Qualis sit eligendus in Episcopum.*
3. *Quid illi debeant subditi, scilicet honorem, obedientiam, prouisionem.*

**A**postolus i. Corinth. 4. exponit, quid sit Episcopus, inquiens: Sic nos existimet homo, vt ministros Christi & dispensatores ministeriorum Dei, est enim Episcopus Speculator aut superintēdens, (aufseher vndē Hier. 6. Constitui super vos speculatores, Græcè σκοτωοῦς, audite vocem tubæ: & sic dicitur, quia semper intendere debet saluti plebis